

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของฝ่ายปกครอง
ชื่อผู้เขียน : พันตำรวจโทอุดม บุญดอนอน
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา : 2542

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. อาจารย์ ดร.วิชัย สังข์ประไพบดี ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ธนันดร์ศักดิ์ บวรนันทน์กุล

ในประเทศไทย ฯ ที่มีระบบการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตยต่างยึดถือ “หลักนิติรัฐ” โดยรัฐได้ยอมตนอยู่ใต้กฎหมาย การกระทำใด ๆ ขององค์กรหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครอง แม้จะมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์สาธารณะ แต่ถ้าล่วงล้ำเข้าไปกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนแล้ว จะต้องมีกฎหมายให้อำนาจไว้โดยชัดแจ้ง และองค์กรฝ่ายปกครองจะต้องใช้อำนาจภายในขอบเขตของกฎหมาย ดังนั้น การควบคุมการใช้อำนาจของฝ่ายปกครองจึงเป็นกลไกสำคัญที่จะเป็นหลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ โดยเฉพาะการควบคุมการใช้อำนาจของฝ่ายปกครองโดยศาลที่เป็นที่เชื่อถือกันมาช้านานว่าจะให้ความคุ้มครองเอกสารให้ได้รับความเป็นธรรม เพราะนอกจากจะตรวจสอบว่าฝ่ายปกครองได้กระทำการไปตามขอบอำนาจของกฎหมายแล้ว ศาลยังสามารถตรวจสอบว่าฝ่ายปกครองได้ฟังข้อเท็จจริงเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง มาประกอบการพิจารณาด้วยหรือไม่

ปกติศาลไทยยังจำกัดกรอบตนเองในการควบคุมฝ่ายปกครองเฉพาะในหลักความชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ก้าวถูกกฎหมาย การใช้อำนาจของฝ่ายบริหารหรือฝ่ายปกครองเพื่อให้เป็นไปตามหลักการแม่งแยกอำนาจ แต่ในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งฝ่าย

ปักครองให้เป็นฐานข้อมูลในการทำนิติกรรมทางปักครองนั้น แม้ศาลจะไม่เข้าไปรื้อฟื้น แต่หากเป็นการฟังข้อเท็จจริงบกพร่อง โดยไม่มีพยานหลักฐาน หรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอ หรือมิได้เป็นไปโดยสุจริต ศาลก็สามารถถกเถียงล่วงเข้าไปพิจารณาในปัญหาข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ ผู้เขียนได้พิเคราะห์ถึงระบบการควบคุมฝ่ายปักครองในการรับฟังข้อเท็จจริงโดยศาลของประเทศไทย ๆ เปรียบเทียบกันแล้ว จึงได้ศึกษาและประมวลหลักเกณฑ์ที่เป็นแนวทางพิจารณาในกรณีปัญหาข้อเท็จจริงบกพร่อง ที่จะถือว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่มีพยานหลักฐานหรือไม่มีเหตุผลสนับสนุนเพียงพอหรือไม่ได้เป็นไปโดยสุจริตที่ศาลควรและไม่ควรเข้าไปตรวจสอบอันเป็นแนวทางที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยต่อไป